

Nog eens Wortelloos Kroos (*Wolffia arrhiza* Wimm). Het artikeltje van de Heer C. van Duyn Jr. op blz. 132 van D.L.N. Jrg. L. Afl. Oct./Nov. 1947 is voor mij aanleiding tot de volgende mededeling. Reeds als H.B.S.-er de omstreken van mijn woonplaats Abcoude hydrobiologisch verkennend, was het mij opgevallen, dat het in de flora's met „zeldzaam” aangeduide Wortelloos Kroos in de sloten ten Z. van het dorp zeer veelvuldig voorkwam.

Tot voor enige jaren was dit nog steeds het geval en ook werd het Wortelloos Kroos geregeld in het Gein waargenomen, waarin het waarschijnlijk met het door de gemalen uitgeslagen polderwater werd gebracht. Er is geen reden om aan te nemen, dat de verspreiding in de laatste tijd veranderd zou wezen, hoewel ik dit niet speciaal heb nagegaan.

Ik meen in ieder geval de laatste alinea van de mededeling van de Heer Van Duyn volkomen te kunnen onderschrijven, n.l. dat men nimmer intensief naar de typische plantjes heeft gezocht. Als men ze eenmaal heeft gezien, zijn ze gemakkelijk, ook tussen andere Kroossoorten, te herkennen. Het zou een aardige hydrobiologische opdracht zijn, de verspreiding van het Wortelloos Kroos in ons land na te gaan en te trachten, de voornaamste ecologische factoren te leren kennen, die daarop van invloed zijn.

Abcoude, December 1947.

A. VAN DER WERFF.

Bosmuis (*Apodemus sylvaticus* L.) **op buitendijks gebied in Zeeland.** In het N. Sloe liggen op de z.g. Oranjeplaat de fragmenten van twee polders, de Caland- en Sebastiaander Langepolder. Bij vloed blijven slechts de dijkfragmenten, die in hoofdzaak begroeid zijn met kweekgras, boven water. De rest van het gebied is schor en slik. Het was mij reeds eerder opgevallen, dat er in dit gebied muizen leefden, want vaak vond ik voor een holletje hun uitwerpselen. Op 26 September 1946 kreeg ik de muis zelf in handen. Het was een ♂ Bosmuis. Wel een merkwaardige woonplaats voor een muis met zo'n naam!

Dr. G. F. WILMINK.

Op de Vliehorsfilm van Ben van Noordwijk, aan alle N.J.N.-ers welbekend, is te zien hoe een bosmuizenwifje met haar jongen onder een aangespoelde balk midden op de barre schelpenvlakte huist.

N. T.

Een wild zwijn op Schouwen. Omstreeks eind Juli deed 't verhaal de ronde, dat in de duinen van Schouwen een groot dier huisde. Latere waarnemingen bevestigden, dat we bezoek van een wild zwijn gekregen hadden. Tot eind October wist onze ever zich te handhaven, ondanks de vele aanslagen op z'n leven. 28 Oct. werd hij bij Zierikzee gesignaleerd. Met een auto werd de achtervolging ingezet en een goed uur later sneuvelde hij onder een ratelend stengunsalvo bij Noordwelle. Schouwen had een veelbesproken gast minder.

Serooskerke.

J. VIERGEVER.

Sperwer en mezen. Op een warme dag in het begin van Augustus, in de komkommertijd voor de ornitholoog, zowel wat de tijd van het jaar als wat de tijd van de dag betreft, trok een troep mezen van den tot den dwars door ons kamp, zoals gewoonlijk druk voeling met elkaar houdend door middel van lokroepjes. Met een half oor luisterende hoorde ik glanskop-, kuifmees-, koolmees- en zwartmeesgeluiden. Mijn aandacht werd pas getrokken toen ik opeens het scherpe hoge „zizi-zizi!” hoorde, de alarmroep die voor een roofvogel waarschuwt. Toen ik opkeek, zag ik inderdaad een sperwer overkomen, laag over de boomtoppen zeilend. De mezentroep was onmiddellijk na het weerklinken van het alarm doodstil geworden. Het benieuwde mij, hoe lang de alarmstemming zou aanhouden en ik nam dus mijn horloge er bij. Volle tien minuten hoorde ik geen enkel mezen geluid; ook zag ik nergens een mees, zodat ik al meende, dat de hele troep stiekum uitgeknepen was! Toen ineens klonk, aarzelend, de stem van een glanskop. Na een korte pauze kwamen andere stemmen, er kwam beweging in de boomkronen, en de een voor, de ander na ging weer door met eten zoeken. Na nog een anderhalve minuut was van het alarm niets meer te merken, en de troep trok, kwetterend en met korte snorrende vliegsprongetjes van boom tot boom trekkend, verder, het kamp voorbij en al spoedig buiten ons gehoor verdwijnend.

Hulshorst.

N. TINBERGEN

De „Grote Trap”. De 4e Juli '47 vloog er nabij Koedijk (N.H.) 's morgens om 5 uur een grote vogel over. Mijn eerste indruk was dat het een ontvluchte Canadese gans was.

De 7e Juli, 's morgens om half 5 zag ik die grote vogel op een reeds gerooide aardappelakker zoeken in de polder Diepsmeer nabij Koedijk. Toen ik naderbij kwam bleek het de Grote Trap te zijn welke daar krielaardappels zocht. Daar ik deze vogel bij mijn gedwongen verblijf in Duitsland bij Mittenwalde en Gross Schiethen een jaar lang kon waarnemen is vergissing uitgesloten.

Alkmaar.

G. DE BEURS.